

РЕШЕНИЕ

№ 4316

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3557** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от И. П. И., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ап.3 срещу решение № ПО-60/23.03.2020г на Директора на ТД на НАП– С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С- 190022-023-0003725/17,12,2019 на Б. К. публичен изпълнител при ТД на НАП-С.. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му. В с.з. редовно призован се представлява от адв.Д., която моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея и да й присъди разноски.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.И., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна. Претендира разноски.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С190022-023-0003725/17,12,2019 на Б. К. публичен изпълнител при ТД на НАП-С. на И. П. И. на основание чл.121 ал.1 вр. чл.200 и чл.202 от ДОПК във вр.чл.195 ал.1-3 от ДОПК е наложен заповед върху всички налични и постъпващи суми по банкови сметки ,по депозити ,вложени вещи в трезори,включително съдържанието на касетите ,както

и суми, предоставени за доверително управление в размер на 250206,20лв, находящи се в Ц. Кооперативна Банка АД, както и запор върху притежаваните от лицето ценни книги- S ид. част от дялове/ общо 50 броя/ на стойност 2500 лв от Фактор 83 Е., ЕИК:[ЕИК], запор върху лек автомобил АУДИ модел А6, О. 3.0 ТДИ рег. [рег. номер на МПС] със застрахователна оценка 13200лв, а също така и възбрана върху S ид. част от самостоятелен обект в сграда К. 03767.15.290.1.2, находящ се в [населено място], общ. С., етаж 2 с площ 110,52 кв.м. с цена на придобиване 1850лв и S ид. част от апартамент, К. 65231.914.363.1.2, находящ се в [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 с площ от 126,26 кв.м. с данъчна оценка 19563,75лв. Публичният изпълнител е изложил мотиви, че в хода на ревизията са установени данни за отговорност на И. П. И. по реда на чл. 19 от ДОПК за задълженията на Фактор 83 Е. от 23.02.2006 до 24.07.2015г в качеството му на управител, като е подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ вх. № 2300015031774/14.04.2015 с платец Фактор 83 Е. и общо изплатена сума от 116200лв дивидент и удържан данък дивидент 5810лв, както и ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на 287320лв към 12.12.2019. Посочено е също така, че И. П. И. притежава МПС и недвижими имоти в страната, дружествени дялове и активни банкови сметки. Постановлението е връчено на жалбоподателя на 10.03.2020, като с жалба от 16.03.2020г- стр. 14 и пощенско клеймо на стр. 18 същото е оспорено по административен ред пред териториалния директор. В срока за произнасяне по чл. 268 от ДОПК Директора на ТД на НАП С. е постановил решение № ПО-60/23.03.2020г, с което е потвърдил оспореното постановление. То е връчено на 09.04.2020г. Жалбата срещу решението е с вх. № 59-00-359/14.04.2020/стр. 4/, т.е в срок и е допустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима. Издаденото решение е валидно и допустимо, доколкото е постановено от компетентен орган- Директора на ТД на НАП-С..

Постановлението се обжалва на основание нарушенията на чл. 195 ал. 1-3 ДОПК, липса на мотиви в същото за налагането на ПОМ, както и липсата на обезпечителна нужда.

При така изложеното от правна страна съдът намира, че жалбата е неоснователна поради следното: На първо място установява се от приложените писмени доказателства по преписката, че срещу жалбоподателя е стартирало ревизионно производство с ЗВР № Р-22002319006746-020-001/22,10,2019г за установяване на задължения по реда на чл. 19 от ДОПК по влязъл в сила РА № 22002315004488-091-001/28.09.2016г на Фактор 83 Е.. В рамките на висящото ревизионно производство било направено искане от ръководителя на ревизията № Р-22002319006746-039-001/12,12,2019г за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като мотивите за това са, че в хода на ревизията са установени данни за отговорност на И. П. И. по реда на чл. 19 от ДОПК за задълженията на Фактор 83 Е. от 23.02.2006 до 24.07.2015г в качеството му на управител, като е подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ вх. № 2300015031774/14.04.2015 с платец Фактор 83 Е. и общо изплатена сума от 116200лв дивидент и удържан данък дивидент 5810лв, както и ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на 287320лв към 12.12.2019. Посочено е също така, че И. П. И. притежава МПС и недвижими имоти в страната, дружествени дялове и активни банкови сметки. Също така с нот. акт №

95/31.03.2015г Фактор 83 Е. с управител И. П. И. е продал недвижим имот в [населено място] [улица],ет.2,ап.2 с материален интерес 171120лв,поради което била налице и хипотезата на чл.19 ал.2 т.1 от ДОПК.Ревизиращият екип преценил,че съществува опасност от предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на РЛ,вследствие на което събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни,за което се налагало предприемането на предварителни обезпечителни мерки чрез запор върху банковите сметки на лицето,МПС и ДМА.

Въз основа на искането на ръководителя на ревизията с постановление № С 190022-023-0003725/17,0127,2019г публичен изпълнител наложил запор върху върху всички налични и постъпващи суми по банкови сметки ,по депозити ,вложени вещи в трезори,включително съдържанието на касетите ,както и суми,предоставени за доверително управление в размер на 250206,20лв,находящи се в Ц. Кооперативна Банка АД ,както и запор върху притежаваните от лицето ценни книги- S ид.част от дялове/ общо 50 броя/ на стойност 2500 лв от Фактор 83 Е.,ЕИК:[ЕИК],запор върху лек автомобил АУДИ модел А6,О. 3.0 ТДИ рег. [рег.номер на МПС] със застрахователна оценка 13200лв,а също така и възбрана върху S ид.част от самостоятелен обект в сграда К. 03767.15.290.1.2,находящ се в [населено място],общ.С.,етаж 2 с площ 110,52 кв.м. с цена на придобиване 1850лв и S ид.част от апартамент,К. 65231.914.363.1.2,находящ се в [населено място], [улица],ет.2,ап.2 с площ от 126,26 кв.м. с данъчна оценка 19563,75лв.Публичният изпълнител е изложил мотиви,че ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в посочения размер към 12,12,2019.Посочено е също така ,че лицето притежава недвижими имоти и МПС,дружествени дялове и активни банкови сметки.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи: Съгласно чл.121 ал.1 от ДОПК В хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.Всички посочени предпоставки на разпоредбата на чл.121 ал.1 от ДОПК са налице в конкретния случай. Нещо повече в самото ПНПОМ обстоятелство,че публичният изпълнител счита,че без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение е обусловено от няколко конкретни хипотези,които се съдържат още в мотивираното искане на органа по приходите-в хода на ревизията са установени ,данни за отговорност на И. П. И. по реда на чл.19 от ДОПК за задълженията на Фактор 83 Е. от 23.02.2006 до 24.07.2015г в качеството му на управител,като е подадена справка по чл.73 от ЗДДФЛ вх.№ 2300015031774/14.04.2015 с платеж Фактор 83 Е. и общо изплатена сума от 116200лв дивидент и удържан данък дивидент 5810лв,както и ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на 287320лв към 12,12,2019. Също така с нот.акт № 95/31.03.2015г Фактор 83 Е. с управител И. П. И. е продал недвижим имот в [населено място] [улица],ет.2,ап.2 с материален интерес 171120лв,поради което била налице и хипотезата на чл.19 ал.2 т.1 от ДОПК.,както и ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на 24924,06лв към 10,07,2018..Тези факти в съвкупност представляват достатъчна мотивация за налагането на обезпечителната мярка.Т.е разпоредбата на чл.121 ал.1 във вр. чл.195 от ДОПК е спазена.В случая жалбоподателят не доказва наличието на

предпоставките на чл.197 ал.3 от ДОПК-жалбоподателят не представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което и обезпечителната мярка се явява законосъобразно наложена. Съдът намира за неоснователни и доводите на жалбоподателя за прекомерност на обезпечението-налагането на запор върху банковата сметка, на запор върху дружествени дялове, МПС и възбрана върху недвижими имоти не доказват прекомерност на обезпечението, съпоставено с предполагаемите задължения на дружеството жалбоподател- 287320 лв. Нещо повече публичният изпълнител е спазил изискванията на закона и е наложил съответните обезпечителни мерки като е съобразил данъчната оценка на имотите и застрахователната стойност на автомобила. Следва да се отбележи, че нито с жалбата си пред административния орган, нито с тази пред съда или в съдебно заседание жалбоподателят ангажира доказателства за твърдяната от него несеквестрируемост на възбранения недвижим имот – апартамент в [населено място], [улица], ет.2, ап.2. Очевидно е, че публичният изпълнител е извършил справка в Агенция по вписванията и е установил, че жалбоподателят притежава идеални части в два недвижими имота на територията на страната, което изключва твърдението му за несеквестрируемост на жилището в [населено място].

С оглед горното съдът намира решение № ПО-60/23.03.2020г на Директора на ТД на НАП– С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0003725/17,12,2019 на Б. К. публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за законосъобразен административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това, на ответника по спора следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, 3 отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. П. И., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ап.3 срещу решение № ПО-60/23.03.2020г на Директора на ТД на НАП– С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С- 190022-023-0003725/17,12,2019 на Б. К. публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА И. П. И., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ап.3 да заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: